

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 101
(abril de 2019)

Argelia: El pueblo se levanta
¿Hacia dónde va China?
Venezuela: Una nación
bajo asedio, que resiste

Declaració del Comitè Executiu del POSI - 29 abril 2019

Els franquistes, derrotats en les eleccions

Ara, el combat pels drets socials i democràtics

Una important mobilització electoral (han votat més de milió i mig de persones més que en 2016) ha permès que els partits que representen electoralment als treballadors i els pobles obtinguin resultats que superen àmpliament la suma de les tres formacions franquistes (a les quals treuen més de 2 milions de vots).

L'augment de gairebé un 9% de participació sembla indicar que centenars de milers de treballadors i treballadores que no van votar en 2016 han acudit aquesta vegada a les urnes per a tancar el passo a les forces el programa de les quals es basava en arrasar amb bona part de les seves conquestes socials i democràtiques. També s'ha renovat la majoria d'esquerreres en les Corts valencianes.

A més, el conjunt de les dretes ha estat derrotat a Galícia, al País Basc i, de manera espectacular, a Catalunya. La victòria dels pobles és part fonamental de la victòria contra els franquistes.

Aquesta mobilització electoral és continuació de la mobilització dels treballadors i els pensionistes en els últims mesos. Una mobilització que continuarà, reforçada pels resultats de les urnes.

El vot al PSOE i a diferents forces d'esquerra ha donat una majoria més que suficient en el Congrés per a acabar amb les polítiques franquistes i que es faci tot el que el govern Sánchez ha deixat sense fer. I el Senat està en mans del PSOE. Ja no hi ha pretextos de majories parlamentàries per a aprovar determinades mesures.

La majoria que s'ha imposat en les urnes exigeix un govern que derogui les reformes laborals, la LOMCE, la Llei-Mordassa i l'article 315.3 del Codi Penal, que derogui les reformes de pensions de 2011 i 2013 i garanteixi l'actualització de pensions segons l'IPC i l'actual sistema de pensions. Un govern que reverteixi totes les retallades en sanitat, ensenyament i serveis socials, i fins i tot habiliti un pressupost d'urgència que permeti que aquests serveis essencials es recuperin, i recuperar la inversió pública en infraestructures.

Hi ha una majoria suficient per a impedir l'enfrontament contra i entre els pobles que PP, C's i Vox propugnaven, perquè es deixi d'enfrontar reivindicacions socials i reivindicacions democràtiques. Els treballadors i pobles exigeixen un govern que

garanteixi la convivència entre els pobles de l'Estat donant solució democràtica a la qüestió catalana, a la qüestió basca (incloent la situació dels presos bascos i el vergonyós judici als republicans catalans). Fa falta que aquesta derrota de les forces franquistes es completi en les eleccions municipals i autonòmiques del 26 de maig.

Amb Rivera, no!

El vot ha de ser respectat. Però el capital financer i l'aparell d'Estat franquista, una vegada que han comprovat que els "seus" no són majoria, pressionen perquè el Partit Socialista i Pedro Sánchez donin l'esquena al mandat popular i formin un govern que respecti les exigències i "recomanacions" de Brussel·les i que se sotmeti a les exigències del poder judicial i de l'aparell d'Estat franquista, inclòs l'enfrontament entre pobles. Un govern que convertís en pols i cendres el resultat de les eleccions.

L'important augment de vots i d'escons del PSOE no és un vot de confiança després dels 10 mesos de govern de Pedro Sánchez, que ha deixat sense materialitzar bona part del que la classe treballadora i la joventut esperava després de la moció de censura. Es completa amb els milions de treballadors i treballadores, de joves, de dones, que -amb més o menys il·lusions- han donat el seu vot a les diferents forces de l'esquerra. Tots ells mereixen que el seu esforç no sigui traït.

Els treballadors no volen que es mantinguin les polítiques franquistes ni un acord de govern amb un sector dels franquistes derrotats, alguna cosa que els militants socialistes ja rebutjaven a Ferraz en conèixer els resultats, cridant "amb Rivera, no!".

En l'immediat, tot va dependre de l'actitud de les organitzacions obreres i democràtiques, de la seva disposició a forjar la més àmplia Aliança per a combatre unides per les reivindicacions socials i democràtiques, per la fi dels judicis polítics, obrint la via a un profund canvi polític, a la República. Des de les fàbriques i centres de treball, els barris, els centres d'estudi, les instàncies sindicals cal multiplicar les mobilitzacions i els pronunciaments per a exigir que es formi un govern que respecti el mandat popular i doni satisfacció a les reivindicacions dels treballadors, de la joventut i dels pobles.

Escola de Formació 2019

Madrid, 21 al 23 de juny - L'Escorial

Els joves tenim dret a un futur digne, organitzem-nos per a conquerir-lo!

Conferències, debats, pel·lícules i altres activitats

La "crisi crònica del capitalisme" i la situació mundial actual / Implosió de la UE: del Brexit a les "armilles grogues" i els pensionistes / La lluita de la joventut pel dret a l'ensenyament: l'organització estudiantil / La lluita de les dones treballadores per la igualtat i contra la precarietat / Les Internacionals obreres / Resistència i revolució avui: què ocorre a Algèria, el Brasil, Palestina, Veneçuela? / Per a què serveix l'ecologisme? / Balanç dels processos electorals: hi ha sortida sense república?

Contacte: escueladeformaciondelposi@gmail.com

Els joves de famílies treballadores, quines perspectives de futur tenen? Poden aspirar a una bona formació en l'ensenyament públic, de qualitat, científica i per tant laica? O cada vegada els resulta més difícil per les retallades, les privatitzacions, les contrareformes educatives com la LOMCE o el "decret 3+2", l'augment de les taxes, la reducció de beques? Poden aspirar al fet que la seva formació sigui reconeguda amb un títol, així mateix reconegut en el mercat de treball? O per contra els títols cada vegada estan més devaluats? Poden aspirar a un treball amb salari digne i condicions laborals igualment dignes? O més aviat són carn de precarietat laboral pràcticament il·limitada? Les joves, serem tractades com a iguals, sense cap discriminació per ser dones, podrem viure lliurement sense por a ser agredides? O continuarem patint atacs, confirmats a més per una justícia d'origen franquista que ens menysprea i humilia? Poden aspirar, en definitiva, a construir-se una vida adulta independent, accedir a un habitatge, poder crear una família si així ho desitgen? O més aviat ocorre just l'oposat, que cada vegada més se'ls nega un bon futur?

En 2019 s'ha complert el centenari de la creació de la Internacional Comunista, posteriorment dissolta per Stalin, en 1943. S'ha complert també el centenari de l'assassinat de Rosa Luxemburg i Karl Liebknecht, per ordre d'un govern del partit socialdemòcrata, després de la derrota de la insurrecció revolucionària de gener a Alemanya. Internacional de treballadors, revolució, tenen alguna cosa que veure

amb els problemes actuals de la joventut i com actuar per a resoldre'ls? Els greus problemes que esmentem no són resultat de la casualitat, sinó d'una manera de producció, el capitalista, que deteriora cada vegada més les condicions de vida de la majoria de la població. Aquesta majoria és la que viu del seu treball, per oposició als qui viuen d'exploitar el treball aliè, els capitalistes. En el cas espanyol això pren la forma d'un Estat monàrquic, "mamporrero" del FMI, l'OTAN i la UE, que només ofereix repressió als treballadors i els pobles que lluiten per les seves reivindicacions. Un Estat, en definitiva, incompatible amb una democràcia que exigeix república, abans de res. Ja que aquí radiquen les claus dels problemes, val la pena estudiar-vos, comprendre bé les seves causes. I així poder donar-nos els mitjans per a combatre-les.

El POSI, secció de la IV Internacional en l'Estat espanyol, celebra a Madrid una Escola de Formació, dirigida a tots els companys i companyes que comparteixen amb nosaltres la necessitat de l'organització política de la classe treballadora i en particular de la joventut. Una organització que només serà útil si és plenament independent de tot compromís amb el capital i les seves institucions. De cara a abordar tot això, proposem un espai de discussió des del marxisme, per a fer-lo rigorosament, amb la intencionalitat política de discutir col·lectivament les formes d'intervenció, què fer. Per a la preparació de l'Escola aportarem una sèrie de materials bibliogràfics, editats especialment per a ella.

Si t'indigna la negació dels drets més elementals (educació, treball digne, habitatge...)

Si t'interessa debatre per a comprendre les causes dels problemes que enfronten els joves de la classe treballadora

Si no et creïs els contes dels qui et diuen que votant-los a ells es resoldrà tot

Si vols organitzar-te per a intervenir abans de res això, per a obrir una sortida als problemes...

PARTICIPA EN LA NOSTRA ESCOLA DE FORMACIÓ!

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta